Política | Irene Ramentol | Actualitzat el 26/06/2018 a les 22:04

Oblidar l'1-O

«Sánchez té l'opció legítima de combatre políticament l'independentisme però no pot repetir el cop de porta a un dret reivindicat per la majoria dels catalans»

La resposta de Sánchez a Torra tancant la possibilitat a un nou 1-O, sumada a la negativa del PSOE a "un diàleg sense condicions ni renúncies" -tal i com plantejava ERC en una moció al Congrés- suposa, lamentablement, un mal inici en la nova etapa de relacions entre els dos governs que s'han cridat mútuament a entaular una negociació per desencallar el conflicte.

Tres dies després que Sánchez apostés per un diàleg "bilateral" amb Torra, el flamant president espanyol ha volgut deixar clar la línia vermella que marcarà el seu executiu: el dret a l'autodeterminació. Un límit presagiat pel líder de Podem, Pablo Iglesias, que justament dilluns demanava a Torra que aquesta discrepància no impedeixi el diàleg amb Sánchez.

L'animadversió dels socialistes espanyols per l'autodeterminació és ben coneguda després d'haver estat manifestada públicament en reiterats discursos que han carregat durament contra l'independentisme. Una posició que no sempre ha comptat amb l'aval de l'ala catalana, quan amb Pere Navarro al capdavant incloïa la proposta d'un referèndum acordat al seu programa electoral.

Sánchez, per la seva banda, ja ha dit que "s'ha de passar pàgina" de l'1-O. Efectivament és raonable el desig del president espanyol d'esborrar la maldestre gestió que el seu partit va acabar avalant en silenci -després de retirar la reprovació a Sáenz de Santamaría- i que va evidenciar a ulls de tot el món la incapacitat de l'Estat per resoldre per la via pacífica i democràtica un repte polític.

Però avui l'1-O està arrelat a la societat catalana i conforma ja una pàgina inesborrable de la seva història. És a les hemeroteques de tot el món, a les classes de les escoles on la policia va irrompre per la força, a les places i carrers dels pobles que van patir aldarulls, a les cases dels alcaldes i càrrecs electes perseguits per la justícia i a les cel·les dels líders polítics sobre els quals pesa l'ombra d'un futur amarg i injust de reclusió.

Sánchez té ara l'opció legítima de combatre políticament (i convé subratllar políticament) l'independentisme -que té més que mai el repte d'eixamplar suports per fer-se fort en la negociació-, però no pot repetir el cop de porta a un dret reivindicat pel 80% dels catalans. El litigi que manté enfrontats els dos governs espera una sortida política que no passi per menystenir la voluntat dels ciutadans.